

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἅγιος Βασιλομάρτυς Ἐθελβέρτος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας † 20ῆ Μαΐου 794

Ἅγιος Ἐθελβέρτος (St. Ethelbert ἢ Albert ἢ Albright), Βασιλεὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας καὶ Μάρτυς, τιμᾶται ὡς ὁ κύριος Προστάτης τῆς πόλης Χέρφορντ (Hereford) στὴν Δυτικὴ Ἀγγλία. Τιμᾶται ἐπίσης ἰδιαίτερα στὶς κομητείες τοῦ Νόρφολκ (Norfolk) καὶ τοῦ Σάφολκ (Suffolk) στὴν Ἀνατολικὴ Ἀγγλία, ὅπου τοῦ ἀφιερώθηκαν δώδεκα (12) ἀρχαῖες Ἐκκλησίες καὶ ἀρκετὰ Παρεκκλήσια.

Ὑπάρχουν ἀρκετὲς σχετικὰ παρόμοιες ἐκδοχὲς τῆς ζωῆς του, οἱ ὁποῖες ἐγράφησαν τουλάχιστον δύο αἰῶνες μετὰ τὸν θάνατό του.

Τὸ μαρτύριό του ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Ἀγγλοσαξονικὸ Χρονικὸ, τὸ 794, τὸ ὁποῖο ἀναφέρει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ὕοφα (Offa) τῆς Μερκίας (Mercia) διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸ τοῦ Βασιλέως Ἐθελβέρτου τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας.

Οἱ ἀκόλουθοι ἔγκυροι συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξῆσαν σὲ μεταγενέστερη περίοδο, συνέθεσαν ἱστορίες ἢ ἐκδοχὲς τῆς ζωῆς του: ὁ Μοναχὸς Φλόρενς τοῦ Γουόρσεστερ (Florence of Worcester, ἀρχὲς τοῦ 11ῆ αἰ.), ὁ ἱστορικὸς Γουίλιαμ τοῦ Μάλμεσπερι (William of Malmesbury, 12ῆ αἰ.), ὁ Μοναχὸς καὶ συγγραφέας Ὕοσμπερτ τοῦ Κλέρ (Osbert of Clare, † 1158, μετέπειτα Ἡγούμενος τοῦ Οὐέστμινστερ), ὁ χρο-

Μνημειακή στήλη
πρὸς τιμὴν τοῦ
Ἁγίου Ἐθελβέρτου,
μὲ σκηνὲς ἀπὸ τὴν
ζωὴ του.
Χέρφορντ
(Hereford)

νογράφος Τζέραλντ τῆς Οὐαλλίας (Gerald of Wales, περ. 1146-1223), ὁ Ματθαῖος Πάρις τοῦ Σεντ Ἄλμπανς (Matthew Paris of St. Albans, περ. 1199-1259) καὶ ὁ ἀνήλικος ἱστορικὸς Ρίτσαρντ τοῦ Τσίρενσεστερ (Richard Cirencester, † ἀρχὲς τοῦ ΙΕ' αἰ.).

Ἄκολουθεῖ ὁ Βίος τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου σύμφωνα με τὶς πρῶτες ἐκδοχές.

Γεννήθηκε πιθανώτατα τὸ 779, υἱὸς τοῦ Ἐθελρεδ (Aethelred) καὶ τῆς Λεοφρούνης (Leofruna). **Ἡ** Χριστιανικὴ οἰκογένειά τους ἀνῆκε στὴν ἀρχαία βασιλικὴ γενεὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. Ἀνατράφηκε σύμφωνα με τὴν Χριστιανικὴ παράδοσι καὶ ἔλαβε μόρφωσι στὴν Μονὴ τοῦ Μπέρυ Ἁγίου Ἐδμούνδου (Bury St. Edmunds). Ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία ὁ Ἐθελβέρτος ἦταν πολὺ σοβαρὸς, εὐγενικὸς, καλόκαρδος καὶ φιλικὸς καὶ ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ μιμηθῆ τὸν Χριστὸ σὲ ὅλα.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἀγγλίας βρισκόταν ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Βασιλέως Ὁφφα τῆς Μέρκίας, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλη φιλοδοξία νὰ θέσῃ ὅλα τὰ ἐδάφη τῆς Ἀγγλίας καὶ μέρος τῆς Οὐαλλίας ὑπὸ τὸν ἔλεγχό του καὶ ἤθελε ἡ Ἐκκλησία νὰ ὑποταχθῆ στὸ κράτος. **Μ**ία σειρὰ ἀπὸ ὀγκώδη χωματοουργικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκόμη ὀρατὰ πλησίον τῶν οὐαλλικῶν συνόρων ὀνομάζεται «Offa's Dyke» (ἀνάχωμα τοῦ Ὁφφα), μέχρι σήμερα ἀποτελεῖ ὑπενθύμισι τῆς δίψης τοῦ Ἡγεμόνος γιὰ ἐξουσία.

Ὁταν ὁ Ἐθελβέρτος ἦταν 14 ἐτῶν, ὁ πατέρας του κοιμήθηκε καὶ ὁ νεαρὸς στέφθηκε Βασιλεὺς καὶ ἄρχισε νὰ κυβερνᾷ τὸ Βασίλειό του. **Ἦ**ταν τὸ ἔτος 793 ἢ 794 ὅταν ἐγίνε πρότασις γάμου στὸν Ἐθελβέρτο. **Ὁ** εὐσεβὴς Βασιλεὺς ἀρνήθηκε ἀρχικῶς, ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ τὴν παρθενία του. **Κ**αθὼς ὁμως χρειαζόταν ἕναν διάδοχο, ὁ Ἐθελβέρτος συμφώνησε τελικά. **Ὁ** σύμβουλός του, Ὁσβάλδος (Oswald), τοῦ πρότεινε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως Ὁφφα καὶ τῆς Βασιλίσσης τοῦ Κύνεθρυθ (Cynethryth) τῆς Μερκίας, τὴν Ἀλφρέδα (Alfreda, ἐπίσης ἀποκαλουμένη Ἐθελντρίδα [Etheldritha]). **Ὁ** Ἐθελβέρτος καὶ ὅλη ἡ Αὐλὴ συμφώνησαν –μόνο ἡ μητέρα τοῦ Ἁγίου, ἡ Λεοφρούνα, ἐδίσταζε, καθὼς φοβόταν τὴν οἰκογένεια τῶν Μερκίων καὶ τὴν ἀνεντιμότητά τους. **Π**αρ' ὅλα αὐτά, ἀποφασίσθηκε, ὅτι ὁ Ἐθελβέρτος θὰ μετέβαινε γιὰ τὴν Μερκία.

Μόλις ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς ἀνέβηκε στὸ ἄλογό του, σημειώθηκε ἕνας ξαφνικὸς σεισμὸς ποὺ ἔκανε ὅλους τοὺς συντρόφους του νὰ

Ὁ Βασιλεὺς τῆς
Μερκίας Ὀφφα.
(757-796)

πανικοβληθοῦν. Ἡ Λεοφρούνα εἶδε σὲ αὐτὸ ἓνα σημεῖο ἀπὸ τὸν Κύριο, ὅτι ὁ υἱὸς τῆς δὲν θὰ ἐπέστρεφε ποτὲ ζωντανὸς στὸ σπίτι. «Ἄς γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ!», ἀνεφώνησε ὁ Ἐθελβέρτος. Ὁμως ἀκολούθησε ἓνα ἄλλο σημεῖο. Ὁ ἥλιος σκοτεινίασε καὶ γύρωθεν αὐτοῦ σχηματίσθηκε τόσο πυκνὴ ὁμίχλη, ὥστε ὅλοι ὅσοι συνώδευαν τὸν Βασιλέα δὲν μπορούσαν νὰ δοῦν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ἢ ὁ,τιδήποτε κοντὰ τους.

Βλέπων τὴν ἡλιακὴ ἐκλειψι αὐτῆ, ὁ Βασιλεὺς διέταξε ὅλους νὰ γονατίσουν καὶ νὰ προσευχηθοῦν ὅλοι μαζί: «Εἶθε ὁ Κύριος νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ἔλεός Του!», εἶπε. Μόλις ἀνέπεμψαν τὴν προσευχή, ἡ ὁμίχλη διαλύθηκε.

Καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Μερκία, ὁ Ἐθελβέρτος ἐπλήσθη πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς συντρόφους του νὰ ψάλουν εὐφρόσυνα ἄσματα, ὑποσχόμενος νὰ δώσῃ τὸ βραχιόλι του στὸν πλέον ἐπιδέξιο ψάλτη. Ἀρχισαν νὰ ψάλουν πνευματικὸς ὕμνους καὶ τραγούδια, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦσαν τὴν βασιλικὴ του καταγωγὴ. Ὁ Βασιλεὺς ἔβγαλε τὸ βραχιόλι του καὶ ὑποσχέθηκε ἄλλα δῶρα κατὰ τὴν ἐπιστροφή του.

Τελικὰ καθὼς ἔφτασαν στὴν Μερκία, ἀπεφάσισαν νὰ σταματήσουν στὸ Σάττον (Sutton, σημ. Χέρφορντ-Hereford). Τὴν ἐπόμενη νύκτα ὁ Ἐθελβέρτος εἶχε ἓνα παράξενο ὄραμα: τὸ παλάτι του ἦταν σὲ ἐρείπια καὶ ἡ μητέρα του τὸν πλησίαζε ἔνδακρυσ... Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἴδιος μεταμορφώθηκε σὲ ἓνα ὄμορφο πουλὶ μὲ χρυσᾶ φτερά, τὸ ὁποῖο πέταξε πολὺ ψηλὰ στὸν οὐρανό, ὅπου τελικὰ ἄκουσε ἀγγελικὴ χορωδία νὰ δοξάζῃ τὴν Ἁγία Τριάδα. Ὄταν ἐξύπνησε, ἐζήτησε ἀπὸ τὸν σύμβουλό του Ὁσβάλδο νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸ ὄνειρο. Ὁ Ὁσβάλδος ἐσιώπησε γιὰ λίγες στιγμὲς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπήντησε: «ὦ, Βασιλεῦ! Ὅτι κι ἂν σοῦ συμβῆ, μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὅλα θὰ εἶναι πρὸς τὸ καλό».

Ἔτσι, ὁ ἔμπιστος Ἐθελβέρτος ἔστειλε τοὺς ἀγγελιοφόρους του μὲ δῶρα στὸν Βασιλέα Ὀφφα, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἀκολουθοῦσε. Ὁ Ὀφφα, ὡστόσο, εἶχε πιστεύσει τὶς ψευδεῖς φήμες, τὶς ὁποῖες διέδιδε ἡ ἀσεβὴς σύζυγός του Κύνεθρυθ, ὅτι ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς ἐρχόταν δῆθεν μὲ ἐχθρικὴ πρόθεσι νὰ εἰσβάλῃ στὸ Βασίλειό του.

Καθὼς ὁ εὐσεβὴς Ἐθελβέρτος ἐπλησίαζε τὸ βασιλικὸ παλάτι, ἡ νεαρὰ Ἀλφρέδα, ἡ ἐπίδοξη μνηστή του, τὸν εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ἡ νεαρὰ πριγκίπισσα ἔτρεξε ἀμέσως στὴ μητέρα της καὶ ἀνεφώνησε: «Ἀγαπητὴ μητέρα! Ὁ Βασιλεὺς Ἐθελβέρτος ἦλθε!

Νόμισμα μὲ τὴν μορφή
τῆς Βασιλίσσης Κύνεθρυθ.

Τόσο χαριτώμενος νεαρός! **Θ**ὰ ἤθελα βεβαίως νὰ τὸν ὑπαντρευθῶ!». **Τ**ὰ λόγια αὐτὰ ἐξώργισαν τὴν Κύνεθρυθ. **Ἀ**μέσως ἔσπευσε στὸν σύζυγό της Ὕοφφα καὶ τοῦ εἶπε: «**Οἱ** φῆμες εἶναι ἀληθινές. **Ἀ**ν γίνῃ αὐτὸς ὁ γάμος, θὰ χάσης τὸ βασίλειό σου πολὺ σύντομα. **Π**ήγαινε λοιπὸν καὶ πρόσφερε τὰ μισά σου πλοῦτη σὲ αὐτὸν ποὺ θὰ συμφωνήσῃ νὰ τὸν θανατώσῃ».

Τὸν Ἐθελβέρτο ὑποδέχθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ παλάτι ὁ Γουϊμπερτ (Wimbert), ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Αὐλῆς, ὁ ὁποῖος (μετὰ ἀπὸ μιὰ συζήτησι μὲ τὸν Βασιλέα) ἐπρόκειτο νὰ δολοφονήσῃ ὑποὺλα τὸν ἀνυποψίαστο Βασιλέα τῶν Ἀνατολικῶν Ἀγγλων. **Ἐ**θελβέρτος κατέβηκε ἀπὸ τὸ ἄλογό του καὶ τοῦ εἶπε, ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν Βασιλέα Ὕοφφα. **Ἐ**θελβέρτος ἀπήντησε μὲ δόλο, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐγνώριζε τὴν ἄφιξί του καὶ τὸν περίμενε –ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ σπαθί του, καθὼς δὲν ἦταν πρέπον νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως μὲ ὄπλο σὲ καιρὸ εἰρήνης. **Ἐ**ὄφυγῃς Ἐθελβέρτος ἄφησε τὸ σπαθί του καί, συνοδευόμενος ἀπὸ ἀρκετοὺς εὐγενεῖς, προχώρησε πρὸς τὸν Ὕοφφα. **Ἐ**ὅταν ἔφθασε στὸν Ὕοφφα, οἱ πόρτες κλείσθηκαν, καὶ τότε ὁ ἀθῶος Ἐθελβέρτος συνελήφθη, δέθηκε καὶ ξυλοκοπήθηκε σκληρὰ. **Κ**ατόπιν ὁ Γουϊμπερτ ἀποκεφάλισε τὸν Ἐθελβέρτο μὲ τὸ ἴδιο τὸ σπαθί τοῦ Ἁγίου.

Ἡ νεαρὰ Ἀλφρέδα ἐθρήνησε πικρῶς τὴν ἀπώλεια τοῦ νυμφίου της καί, μὴ ὑποφέρουσα τὴν ἀναλγησία τῶν γονέων της, ἀποσύρθηκε στὸ Κρόουλαντ (Crowland) τοῦ Λίνκολνσάϊρ (Lincolnshire), ὅπου ἔζησε ὡς ἀναχωρήτρια/σπηλαιότισσα γιὰ 40 ἔτη. **Δ**ιάσημη γιὰ τὶς προφητεῖές της, ἡ Ἀλφρέδα ἀναπαύθηκε γύρω στὸ 835 καὶ ἐν συνέχεια τιμήθηκε τοπικῶς ὡς Ἁγία († Μνήμη: 2α Αὐγούστου).

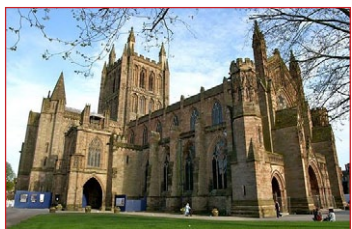
* * *

Ἀπὸ τότε ὁ Ἐθελβέρτος εἶναι γνωστὸς καὶ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς ὡς Μάρτυς, ἓνας Ἁγιος τοῦ Θεοῦ, στὸν ὁποῖον ἐδόθη ἄφθονος θεία Χάρις. **Π**αρ' ὅλο ποὺ ὁ Ἐθελβέρτος δὲν ἀπέθανε γιὰ τὸν Χριστό, ἔπесе θῦμα τοῦ κακοῦ, ὄντας προσωπικῶς πολὺ εὐσεβής, γι' αὐτὸ καὶ θεωρεῖται παθοφόρος (passion-bearer). **Ἐ**θελβέρτος Ὕοφφα, ὁ ὁποῖος ὠργάνωσε τὴν δολοφονία του, δὲν μετενόησε (σύμφωνα μὲ τὶς περισσότερες πηγές) καὶ μνημονεύεται ὡς ἓνας σκληρὸς Βασιλεὺς μὲ δίψα γιὰ ἐξουσία. **Ἐ**ποτίθεται, ὅτι ὁ τόπος τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου ἦταν ἡ βασιλικὴ κατοικία στὸ Σάττον (Sutton) ἢ πλησίον σὲ αὐτό.

Ἀφοῦ ἐθανάτωσε τὸν Ἐθελβέρτο, ὁ Ὕοφφα δι-

Πηγή τοῦ Ἁγίου
Ἐθελβέρτου.
Χέρεφορδ.

Καθεδρικός Ναός,
Χέρεφορντ.

έταξε να πετάξουν τὸ σῶμά του στοὺς βάλτους πλησίον τοῦ ποταμοῦ Λάγκ (Lugg), ὁ ὁποῖος ρέει σὲ πλησίον ἀπόστασι. **Μία** στήλη ὑπερφυσικοῦ φωτὸς ἐφανίσθηκε πολλές φορές ἐπάνω στὸν τόπο καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι εἶδαν τὴν στήλη νὰ λάμπη. **Δίπλα** στὸ σημεῖο ἀναδύθηκε μία πηγή με ἁγιασμένο νερό, τὸ ὁποῖο θεράπευε τοὺς ἀρρώστους ἀπὸ πολλές ἀσθένειες. **Τὸ** φρέαρ αὐτὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου ὑπάρχει μέχρι σήμερα.

* * *

Λίγο καιρὸ ἀργότερα, ἓνας Ἱερεὺς εἶχε ἓνα θεϊκὸ ὄραμα, κατὰ τὸ ὁποῖο τοῦ δόθηκε ἡ ἐντολὴ νὰ πάη στὴν περιοχὴ γνωστὴ σήμερα ὡς Μάρντεν (Marden), στὸ Χέρφορντσαίρ (Herefordshire), καὶ «νὰ βρῆ ἓναν ἀπίστευτο θησαυρὸ πλησίον τοῦ ποταμοῦ Λάγκ». **Τοῦ** δόθηκε ἐπίσης ἐντολὴ νὰ τοποθετήσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου σὲ ἓνα κάρο με βόδια καὶ νὰ τὸ στείλῃ στὴν τοποθεσίᾳ Φέρνλεϋ (Fernley), στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Γουαί (Wye) — ἡ τοποθεσίᾳ αὐτὴ συνδέεται με τὸ σημερινὸ Χέρφορντ. **Ὁ** Ἱερεὺς μαζί με τὸν σύντροφο του Ἔγκμουντ (Ecgmund) βρῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Βασιλέως μαζί με τὴν ἀποκομμένη κάρα του — ἦταν ὅλα μέσα σὲ λάσπη, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἔβγαίνε ἓνα ἀσυνήθιστο φῶς. **Οἱ** ἄνδρες ἔπλυναν τὸ σῶμα, τὸ τύλιξαν σὲ ροῦχα καὶ τὸ ἔβαλαν σὲ ἓνα κάρο.

Ὡστόσο, μόλις ἔφτασαν σὲ σημεῖο ὀνομαζόμενο Λύντ (Lyde), ἡ Κάρα τοῦ Ἁγίου ἔπεσε ἀπὸ τὸ κάρο χωρὶς αὐτὸ νὰ γίνῃ ἀντιληπτό. **Ἐκείνη** τὴν στιγμὴ ἓνας τυφλὸς περπατοῦσε σὲ ἐκείνη τὴν περιοχὴ. **Ἐξαφνα** σκόνταψε σὲ κάτι καὶ κατάλαβε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα ἀνθρώπινο κεφάλι. **Φωτισμένος** ἀπὸ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, σήκωσε τὴν ἁγία Κάρα στὰ χέρια του καὶ φώναξε: «**ὦ**, Ἐθελβέρτε, Ἐσὺ ποὺ δολοφονήθηκες ἀπὸ τὴν ἐπαίσχυντη διαταγὴ τοῦ Ὁφφα! **Αυπήσου** με καὶ δώσέ μου πίσω τὴν ὄρασί μου!». **Καί**, καθὼς ἐζήτησε τὴν ὄρασί του με ἀληθινὴ πίστι, αὐτὴ τοῦ ἐπιστράφηκε ἀμέσως. **Ἐκτὸς** ἑαυτοῦ ἀπὸ εὐτυχία, ἔτρεξε πρὸς τὴν ἄμαξα με τὸ Λεῖψανο τῆς ἁγίας Κάρας στὸ χέρι του. **Τὸ** προσπέρασε σὲ ἓνα σημεῖο ὀνομαζόμενο Σέλγουϊκ (Shelwick) καὶ φώναξε: «**Στάσου**, στάσου, Ἱερέα! **Κρατῶ** τὸ πολύτιμο πετράδι, τὸ ὁποῖο χάσατε κατὰ λάθος, ἀλλὰ χάρις στὸ ὁποῖο ἀποκαταστάθηκε ἡ ὄρασίς μου!». **Καί** εἶπε στοὺς συντρόφους του τί τοῦ εἶχε συμβῆ. **Ὅλοι** τους εὐχαρίστησαν τὸν Θεὸ γιὰ τὸ Θαῦμα Του καὶ συνέχισαν τὴν πορεία τους πρὸς τὸ Φέρνλεϋ (Fernley).

Ὅταν πλησίαζαν τὸν προορισμὸ τους, τὸ κάρο σταμάτησε γιὰ λίγο, καὶ ἀμέσως ἀνέβλυσε ἁγίασμα στὸ σημεῖο αὐτό. **Στὸ** παρελθὸν τὸ νερό του θεράπευσε πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἔλκη καὶ πληγές.

Αὐτὸ τὸ φρέαρ τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου, τὸ ὁποῖο σώζεται μόνο ἐν μέρει, εὐρίσκεται μέχρι σήμερα μέσα στὴν πόλι τοῦ Χέρφορντ, ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὸν Καθεδρικὸ Ναό. **Τ**έλος, οἱ ὁδοιπόροι ἐφθασαν στὸ σημεῖο ὅπου εὐρίσκεται σήμερα ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Χέρφορντ. **Ἐ**μπνευσμένοι ἀπὸ τὴν θεία Χάρι, ἀπεφάσισαν, ὅτι τὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου θὰ ἀναπαυθοῦν ἐκεῖ.

Λίγο ἀργότερα ἓνας εὐγενῆς ὀνόματι Μίλφριδ (Milfrid) ἔκτισε ἐκεῖ ἓναν ὑπέροχο Καθεδρικὸ Ναὸ προκειμένου νὰ τοποθετηθοῦν μέσα σὲ αὐτόν τὰ ἱερὰ Λείψανα. **Ἡ** πρώτη Ἐπισκοπὴ ὑπῆρχε στὸ Χέρφορντ ἤδη ἀπὸ τὸ 676, μὲ μιὰ ἀπλῆ, μικρὴ Ἐκκλησία. **Ἡ** κατασκευὴ τοῦ πρώτου Καθεδρικοῦ Ναοῦ ποὺ περιεῖχε Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου χρονολογεῖται γύρω στὸ 830.

Ἀπὸ τότε ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ἅγιο Ἐθελβέρτο αὐξήθηκε. **Ἦ**πῃρχε συνεχῆς προσεύλεσι προσκυνητῶν ἀπὸ ὅλη τὴν χώρα στὸ ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου στὸ Χέρφορντ, καὶ ὑπῆρχαν χιλιάδες περιπτώσεις θεραπείας. **Ῥ**ιζισμένοι ἱστορικοὶ γράφουν, ὅτι ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ἅγιο Ἐθελβέρτο ἦταν τόσο ἔντονη, ὥστε τὸ Χέρφορντ ἦταν τὸ δεύτερο μετὰ τὴν Καντερβουρία σὲ ἐθνικὴ δημοτικότητα Προσκύνημα κατὰ τὴν ὕστερη μεσαιωνικὴ ἐποχὴ. **Π**λούσιοι ἄνθρωποι ἔκαναν στὸ Χέρφορντ γενναιόδωρες δωρεές καὶ ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Χέρφορντ ἀπέκτησε φήμη ὡς μεγάλο ἐκκλησιαστικὸ κέντρο, διάσημο γιὰ τὶς ἐπιστημονικὲς καὶ μουσικὲς παραδόσεις του ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴν ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου ἦταν πολὺ ὁμορφα διακοσμημένος. **Ἀ**υστυχῶς, τὸ 1055 ὁ ἐπαναστάτης Ἐλφγκαρ (Elfgar), υἱὸς τοῦ Λεοφρικό (Leofric), Κόμη τῆς Μερκίας, λεηλάτησε τὸ Χέρφορντ καὶ ἐφόνευσε μερικοὺς ἀπὸ τοὺς κατοίκους του. **Τ**ὸ δὲ 1056 οἱ οὐαλλικὲς δυνάμεις ἔκαψαν τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Χέρφορντ καὶ δολοφόνησαν ἑπτὰ κληρικοὺς, οἱ ὁποῖοι ὑπερασπίζοντο τὴν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ. **Φ**αίνεται ὅτι τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν Λειψάνων τοῦ Ἐθελβέρτου καταστράφηκε τότε. **Σ**χεδὸν τὴν ἴδια ἐποχὴ ἡ σεπτὴ Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου μεταφέρθηκε στὸ Οὐέστμινστερ τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἐξαπλώθηκε ἡ τιμὴ του. **Ἐ**θελσταν (Athelstan), ὁ τελευταῖος Ἅγιος Ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος τοῦ Χέρφορντ, ὁ ὁποῖος ἦταν Ἐπίσκοπος γιὰ πάνω ἀπὸ 40 χρόνια καὶ τὰ τελευταῖα 13 χρόνια τῆς ζωῆς του ἦταν τυφλός, κοιμήθηκε τὸ 1056, ἀπὸ τὴν θλίψι του γιὰ μιὰ τέτοια ἀπώλεια.

* * *

Σήμερα οἱ τόποι οἱ ὁποῖοι συνδέονται μὲ τὸν Βίο καὶ τὸ Μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Ἐθελβέρτου διατηροῦν ἀκόμη τὴν μνήμη του καί, ὅπως τὸ νιώθουν οἱ προσκυνητές, εἶναι γε-

Καθεδρικὸς Ναός.
Χέρεφορντ.

μάτοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν παρουσία του. Στὴν Δυτικὴ Ἀγγλία τὰ μέρη αὐτὰ περιλαμβάνουν τὸ Χέρφορντ μὲ τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ καὶ τὸ ἱερὸ φρέαρ του, καθὼς καὶ τὸ Μάρντεν –τὸν κατὰ προσέγγιση τόπο τοῦ Μαρτυρίου του.

Ὁ ἀγγλικανικὸς Ναὸς ἀφιερωμένος στὴν Παναγία στέκεται ἐκεῖ μέχρι σήμερα. Ἄν καὶ τὸ παλαιότερο τμῆμα τῆς σημερινῆς δομῆς χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν ΙΓ΄ αἰ., ἡ ἀρχικὴ ἐκκλησία χτίσθηκε ἤδη ἀπὸ τὸν Η΄ αἰ. Ὁ Ναός, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται σὲ ἓνα ὁμορφο ἀγροτικὸ περιβάλλον (τὸ Χερεφορντσαΐρ θεωρεῖται ἀπὸ πολλοὺς ὡς ἡ πιὸ ἀγροτικὴ καὶ γεωργικὴ κομητεία ὅλης τῆς Ἀγγλίας) στεγάζει ἀκόμη τὸ ἱερὸ φρέαρ ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Ἐθελβέρτο, στὸ δυτικὸ ἄκρο τοῦ κυρίως Ναοῦ, ἀκριβῶς μέσα στὴν Ἐκκλησία. Αὐτὸ τὸ ἱερὸ φρέαρ εἶναι ἡλικίας ἄνω τῶν 1.200 ἐτῶν καὶ φημιολογεῖται, ὅτι θεράπευε ὀφθαλμικὲς παθήσεις.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

(*) Βλ. <https://orthochristian.com/79713.html>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

